

# 6 Pujol musicòleg

L'interès per la història de la guitarra va portar-lo a emprendre la titànica tasca de transcriure i analitzar l'obra dels violistes espanyols del renaixement com: Lluís del Milà, Diego Pisador, Luys de Narváez, Enriquez de Valderrábano, Miguel de Fuenllana o Alonso Mudarra.

Alterna la seva carrera amb visites contínues a arxius de tota Europa, donant conferències, publicant articles i partitures i fent concerts amb la viola de mà (serà el primer a fer-ho). També recupera moltes obres per a llaüt i tabulatures barroques per a guitarra de 5 cordes.



Emili Pujol i Adelaide Robert en un concert de veu i viola de mà al Palau Ducal de Vila Viçosa a Portugal.

En les seves investigacions, Pujol va trobar al Museu Jacquemart de París un exemplar de viola de mà del 1500.

La va reconèixer –es desconeixia llavors– per les il·lustracions que tant havia vist i consultat als arxius.

Va traçar un patró (de fet va fer-lo Josep Viñes, germà de Ricard) i va encarregar una rèplica al lutier barceloní Miquel Simplicio.

El 1936 presenta a Barcelona la viola de mà (*vihuela* en castellà) al 3r Congrés de Musicologia. El 1927, però, ja havia inclòs una obra de Lluís Milà en un concert però ara podrà tocar aquest repertori amb l'instrument original.



Llaüt renaixentista



Guitarra barroca



Viola de mà



Nº 1035

CANARIOS

DANSE POPULAIRE ESPAGNOLE ANCIENNE

PAR GUITARE

Transcrit par E. PUJOL

GANPAR SANE  
(1894)

Allegro

